

ULUSAL MANİFESTO

Çağımızdaki çalkantıları çözemeyen, Kemalist sistem ile yüz yüze gelmeye cesaret edemeyen siyasi partiler, her türlü akımlar, bilinçli ya da bilinçsiz olarak emperyalizmin değirmenine su taşımanın ötesine gitmediler, gidemezler de.

Doğada olduğu gibi toplumlarda da hiçbir şey kendiliğinden oluşmaz.. Sosyal sınıflar arasında yapılmayan hiçbir tahlil doğru değildir. Sosyolojik, siyasal ve ekonomik toplum yapısını belirleyen bilgidir. Bilgi; insanın maddi üretimini, tabiat olaylarını, tabiatın özelliklerini, kanunlarını ve kendisi ile tabiat arasındaki ilişkileri anlaması demektir.

Üretim ve üretici güçlerin tarzı ele alınmadan sadece ve doğrudan doğruya üst yapı üzerinden yapılan araştırmalar daima eksik kalır. Bu araştırmalara göre tayin edilen sosyal politika hedefleri, toplumsal ve ekonomik sorunları hiç bir zaman çözemeyeceği gibi, esas amaç olan toplum yapısını değiştirmek görevini de yerine getiremez.

Diğer taraftan din; toplumumuzun ya da toplumların her değişim döneminde, sınıfsal çıkarlar temelinde erozyona uğrayarak özünden çıkartılmış, mülkiyet ve üretim ilişkilerine göre şekillenip yorumlanmıştır. Milliyetçilik ise ulus devletlerin oluşumunda devrimci bir karakter taşıırken, kapitalizm emperyalist aşamaya geçince ırkçılığa dönüşmüştür.

Bu aşamada; BCP programını ana çizgileri ile göz önünde tutarak; ülkenin içinde bulunduğu durumu, karşı karşıya kaldığı sorunları ve tıkanmış olan çözüm yollarını ayrıntılı bir biçimde açmak zorundayız. Ayrıca; bugünkü koşullara belli bir değişim sonunda geldiğini de göz önünde bulundurmak, geçmişten günümüze olan gelişmeleri doğru değerlendirmek ve bunun geleceğe olan yönünü doğru tayin etmek de diğer bir zorunluluktur.

Bugün dünyada yaşanan ve karmaşık gibi görünen çelişkiler, sistemler arası savaştan başka bir şey değildir. Buna 1914 - 1924 yılları arasında yenilen emperyalizmin 'rövanş alma isteği' de diyebiliriz.

1900'lü yıllarda, Avrupa'da devrimci sürecini tamamlayan kapitalizm, emperyalist yapıya dönüştüğünde, ilk olarak Avrupa ve tüm batıda devrimci gelişmelerin önüne set çekerken, Doğu henüz kapitalizm ile yeni tanışmakta ve imparatorluklar ile yönetilmekte idi. Doğuda kapısı ilk çalınan Osmanlı İmparatorluğu oldu. Çünkü Osmanlı dağılma sürecine girmiş ve bu dağılma sürecinde İngiliz ve Fransızlar, Rus çarı ile 16 Mayıs 1916'da Sykes Picot Antlaşması'nı imzalamıştı (bkz.http://tr.wikipedia.org/wiki/Sykes-Picot_Anla%C5%9Fmas%C4%B1). Bu antlaşmaya göre Osmanlının çekileceği topraklar bu iki ülke arasında paylaşılacak, Güneydoğu'da Kürdistan ve Ermenistan olmak üzere iki devlet kurulacaktı. Paylaşım haritası çizilince Suudi Arabistan ve Ürdün Osmanlıya karşı ayaklandırıldı. Ayaklanmanın komutanı İngiliz Generali Alenby, komutasındakiler ise İsrail Yahudileri idi. Bu antlaşmanın karşılığında 2 Kasım 1917'de yapılan Balfour Deklarasyonu ile Filistin Yahudilere verilecekti (bkz.http://tr.wikipedia.org/wiki/Balfour_Deklarasyonu_%281917%29). 1917 Ekim Devrimi'ni yapan Lenin, bu planı deşifre edince oyun bozuldu. Fakat İngiliz ve Fransız orduları Orta Doğu'ya girmiş, savaş Anadolu topraklarına yayılmıştı.

Bu çağ aynı zamanda Asya'da 'milli kurtuluş devrimleri' çağıdır. Biz de, bu çağdan Milli Kurtuluş Savaşı'nı vererek çıktık.

Ancak, milli savaşı kazanmak uluslaşmak değildir. Uluslaşmak, Türkiye'de anayasal düzenin kurulması, yani bireyin Türkiye Cumhuriyeti'nin karşısında eşit haklara sahip olmasıdır. Diğer bir deyişle; bireyin hakları esas, diğer sorunlar talidir.

Evet! Genç Türkiye'nin sınırları çizilmiştir, fakat esas çelişki yeni başlamıştır. Dışa karşı esas, içe karşı tali olan sorun tersine dönmüş; içe karşı esas, dışa karşı tali sorun halini almıştır. Çünkü ülke içinde toprak, Osmanlının hızlı çöküşünün başladığı dönemlerde, onu kontrol edenlerin elinde kalmış,

toprağı kontrol eden derebeylikler; ağa, bey ve aşiret örgütlenmesi içerisinde toprağın yeni sahipleri oluşmuştur. Bu nedenle Kemalist sistemde toprak reformu (demokratik devrim) zorunlu hale gelmiştir. Bir yandan toprak ağaları ve aşiret beylerine karşı savaşı sürdüren Mustafa Kemal, diğer yandan da üretim çiftlikleri oluşturuyordu (bkz.<http://ziraat.akdeniz.edu.tr/ataturk-ve-tarim>). Her biri yüzlerce dönüm arazi üzerine kurulan çiftlikler, üretim ihtiyaçlarına göre tesislerle inşa ediliyor, topraksız köylüler bu yerlere yerleştiriliyordu. Toprak reformu yapılmadı diyenler, bu kurum ve kuruluşları araştırıp yeniden değerlendirsinler. Toprak reformu tabii ki bundan ibaret değildir. Toprak reformunun gerçekleşmesi, feodal ilişkilerin ortadan kalkması ve büyük toprak sahiplerinin (bize Osmanlı'dan kalan) köy emekçileri üzerinde uyguladıkları tefeci - bezirgân sermayenin tahakküm ve sömürüsüne son verilmesi demektir. Toprak devrimi; devlet denetimindeki kredi kurumlarının, topraksız ya da az topraklı köylülerin yararına işletilecek duruma getirilmesi demektir. Diğer bir deyişle, bu köylüleri toprak ve tarım aracı sahibi haline getiren bir sistemdir toprak devrimi.

Devrim, gerçek birlik, beraberlik, dayanışma içerisinde; bütün halkın (Doğulu-Batılı) her türlü baskıdan kurtulmuş olarak, eşitlik ve kardeşlik içinde özgür Türkiye'nin ilerlemesine katkı sağlamasıdır. Bu da yeni bir yapılanmayı gerektirir.

Cumhuriyet'in feodalizmi tasfiye etmek için oluşturduğu ekonomik yapılanmanın; banka, tarım ve sanayi ilişkilerine bakıldığında görülecektir ki; kooperatifler, birlikler, devlet malzeme ofisleri, bankalar ve benzeri kuruluşlar ekonomi ile iç içe ve kalkınmada itici güçtür. Ekonomide böyle bir yapılanma, politikada yabancı bağımlılığını ortadan kaldıracığından, sömürünün sahibi olan üst yapı kurumlarını da söküp atacaktır. Devrim denilen kavram da budur. Bu devrim ile üretim araçları halka verilmiş, üretimin sahibi olan halk iktidara getirilmiş, ülkenin kaderinin tayin edilmesinde rol oynayan demokratik düzen gerçekleştirilerek, feodal üretim ilişkileri ortadan kaldırılmış ve sanayi toplumuna geçilmiştir.

Emperyalizm ve Asya'da Kapitalizm, I.Dünya Savaşı şafağında ortaya çıkmıştır. 'Asya'da Kapitalizm nasıl olacak?' sorusuna bir yandan Sovyetler Birliği kafa yorarken, bir yandan da Mustafa Kemal kafa yormaktadır. Bu sorunu Sovyetler'de işçi sınıfı üstlenirken, Kemalizm'de ise Mustafa Kemal bunu halkın sırtına yüklemiş ve böylece halk kavramını ortaya çıkarmıştır. Halk kavramının çeşitli ülkelerde ve her ülkenin çeşitli dönemlerinde ayrı anlamı vardır. Örneğin, Türkiye'de, Kurtuluş Savaşı yıllarında emperyalizme karşı olan her kesim, halkı (toprak ağası, aşireti, toprak beyi, yoksulu, köylüsü, işçisi v.b.) temsil ediyordu. Savaş bitip sınırlar çizildiğinde ise halk kavramı değişmiştir. Buradaki yeni çelişki; emperyalizmin içeride kalan kırıntıları ile kurulacak sisteme karşı koyan kesim arasındaki çelişkidir.

Kemalist sisteme göre; hükümet parlamenter sistem ile kurulmaz, halk meclisi tarafından atama ile kurulur. Yine bu sisteme göre; Cumhurbaşkanı devletin değil, hükümetin başıdır. Ve meclis, hükümeti görevden alma yetkisine sahiptir (1924 Kurucu Anayasa'nın 3. ve 5. maddelerinde bu devlet yapısı anlatılmaktadır). Halk meclisi ise yapılan ekonomik altyapının kurum ve kuruluşlarından seçilir. İktidar ise halk iktidarıdır.

Bu farklı iki tip devrim Asya'da imparatorlukların çöküşünü ve ulus devletlerin oluşumunu sağlarken, emperyalizme vurduğu darbe ile Avrupa ve ABD'de krize neden olmuştur. 1929 bunalımından Keynes modeli (liberal sistem) ile çıkan emperyalizm, yeni sömürgecilik anlayışını Kurtuluş Savaşımızdan aldığı dersten sonra değiştirmiş, fiili işgal yerine, sermaye ihracı ile tek dünya din imparatorluğu üzerine inşa etmiştir (bkz.http://tr.wikipedia.org/wiki/Keynesyen_ekonomi). Tek dünya din imparatorluğu; Sosyalist sistemlerde sermayenin işçi sınıfının elinden alınarak, Kemalist sistemlerde ise halkın elinden alınarak, şahıs ve şahıs şirketlerine verilmesiyle sağlanacaktır. Yukarıdaki söylemimizde 'sistemler arası savaş' diye söz etmemizin nedeni de işte budur.

Bunun hayata geçirilmesi için, önce görünmeyen hükümet CIA kuruldu. Bakınız, yazar David Wise ve Thomas Ross "Görünmeyen hükümet CIA" (bkz. <http://bianet.org/bianet/kultur/13936-gorunmez-hukümet-cia>) isimli kitaplarında ABD'yi şöyle tarif ediyor: "Bugün ABD'de iki hükümet vardır. Birincisi; vatandaşların gazetelerden, çocukların ise

yurttaşlık kitaplarından öğrendikleri hükümet; ikincisi; soğuk savaşta ABD politikasını yöneten birbiri ile iç içe girmiş gizli mekanizmadır. İkinci hükümet istihbarat toplar, casusluk yapar, bütün dünyada gizli hareket planlar ve bu planları uygular. Dış ülkelerin başkentlerinde Amerikan elçileri sözde Amerikan temsilcileridir ama, bunlara görünmeyen hükümeti denetleme yetkisi verilmiştir."

Bilindiği gibi soğuk savaşta CIA'nın en önemli silahı dindir. Çünkü liberal sistem, laik olmayan kilise ve sinagoglardan oluşan bir ekonomik yapılanma biçimidir. İslam dininde Tanrı ile kul arasında hiçbir güç yok iken, laik olmayan kilise ve sinagoglarda Tanrı ile kul arasında 12 tane seçilmiş kişi vardır. Bu seçilmişlerin görevi ise; Tanrı ile yapılan akde (sözleşmeye) göre yeryüzünü liberal sistem altında yönetmektir. AB'yi temsil eden bayrakta bulunan 12 yıldız tesadüfi değil, seçilmişlerin bir temsilidir.

Kutsal cephe; "Komünizm, Kemalizm din tanımaz" propagandaları ile başlayan soğuk savaş stratejisinin sonuçlarını, 1946-1949 yılları arasında İsrail devletini kurarak, Türkiye'de halk iktidarını parlamenter liberal sisteme dönüştürüp, NATO içerisinde yapılanarak elde etti. Mustafa Kemal'in vefatını fırsat bilen ve Kemalist sisteme içeriden dış bileyen muhteşem ikili, (biri Alman işbirlikçisi İsmet İnönü, diğeri ise ABD işbirlikçisi Celal Bayar) Kemalist sistemi bizlerden gizleyerek çok partili bir dönemi başlattı. Bu yeni dönem, anti Kemalist dönemi başlatacak, yeni bir CHP ve DP programından oluşacaktır. Celal Bayar'ın Washington'da, 25 Ocak 1954'de düzenlediği basın toplantısında söylediği şu sözleri ibretle okumakta fayda var: "Türkiye'ye yapılan iktisadi yardım, zaten yükselmekte olan ekonomik büyümeye kuvvetli bir müzahir olarak gelmiştir. Memleket, Türk milletinin satın alma kudretinin artması ve hayat standartlarının yükselmesi ile mamul maddeleri için büyük bir pazar haline gelmiştir. Yabancı sermayenin Türkiye'ye en müsait şartlar altında akmasını mümkün kılacaktır. Hülâsa, denebilir ki Türkiye'de sarf edilen her dolar, mûmbit bir toprağa ekilmiş refah ve bereket filizleri verecek bir tohum gibidir." (bkz. <https://www.facebook.com/suaykaraman1/posts/521607157899039>).

Celal Bayar'ın 1954'te, Türkiye'yi, mamul maddeleri ve tüketim maddeleri için büyük bir Pazar olarak peşkeş çeken bu demeci; karşı devrimin tamamlanmış olduğunun, Kemalist düşüncelerin geri itildiğinin ve ülkenin emperyalist asalak işbirlikçi sınıfın eline geçtiğinin kesin kanıtıdır. İşbirlikçi sermaye, sömürgecilğe bağlı liman burjuvazisi demektir. İthalat - İhracat alanında, ithalatın daha kurnazca bir şekli olan montaj ve ambalaj sanayiinde, bankacılık ve sigortacılıkta yabancılar ile ortaklıkları ya da Türkiye'de kayda değer tüm zenginliklerini eline geçirmiş olan ya da geçirme çabasında bulunan emperyalizmin baş dayanağı, yabancı firmaların ajanlığı altında doğrudan doğruya egemendir. Amaç; iktisadi hayatımızın bu kilit noktalarına sirayet ederek, Türkiye'nin tüm ekonomisini tahakkümü altına almaktır. İşbirlikçi sermaye Türkiye'de gerçek sanayileşmeye, gerçek iktisadi kalkınmaya karşıdır. Emperyalistlerin uygun gördüklerinin dışında, Türk vatandaşının mülkü olan fabrikaların kurulmasına engel olunmaktadır. İşbirlikçi sermaye toplumdaki asalak zümrenin en güçlü olanıdır.

Öte yandan, kutsal cephe temsilcileri olan kilise ve sinagog 1962 yılında tek din olmak için anlaştı. Bu anlaşmaya göre SSCB yıkılacak, kilise sinagogdan özür dileyecekti. Bu aynı zamanda BAP (Büyük Asya Projesi)'nin birinci aşaması olacaktı. Kutsal cephe geçici olarak radikal İslam ile ittifak yaparak, bilindiği gibi 1980-1985 yılları arasında SSCB'yi çökertti ve liberal ekonomik yapıya dönüştürdü. SSCB'nin çöküşünden sonra 2002 yılında St.Petersburg Kilisesi'nde yapılan kutsal cephe toplantısı, Papa II. Jean Paul tarafından şu sözlerle açıldı: "Herhangi bir insana yöneltilen herhangi bir zulmü reddeden kilise, Yahudiler ile paylaştığı mirasın farkında olarak ve politik sebeplerle değil, İncil'in ruhani sevgisi ile hareket ederek, onlara karşı herhangi bir yerde ve zamanda yöneltilen kini ve antisemitik tutumu reddeder. Bizim sahip olduğumuz çok şey var. Cennetin ve dünyanın Tanrısı, hepimizin iyiliği için karşılıklı sevgi, saygı ve diyalogun olduğu yeni ve bereketli bir çağa yönlendirir bizi" diyerek beklenen özür diledi.

Papa II.Jean Paul'un, 'yeni ve bereketli çağ' dediği BAP'ın ikinci aşaması BOP (Büyük Ortadoğu Projesi)'dir. II.Jean Paul, BOP'da yapılacak işleri şöyle sıralar.

- a) Çevrenin sorumlu bir şekilde yönetilmesi ve bilinç oluşumuna katkı sağlanması
- b) İnsan hakları, özgürlük ve saygınlıktan yoksun yerlerde bunların inşa edilmesi
- c) Bütün bunların gerçekleşmesi için Vatikan-İsrail arasındaki ilişkilerin kurulması, Yahudi düşmanlığına son verilmesi, ırkçılık ve dini hoşgörüsüzlüğün bütün biçimleri ile mücadele edilmesinin sağlanması.

SSCB ve Kemalizm'in yıkım projeleri ve 70'li yıllarda Fethullah Gülen'in okullarına akitılan paralar BOP'un altyapıları ve 1976-1981 yıllarının hazırlık aşamaları idi. O yıllarda ülkemizde yaşanan kaos tesadüfi değil, görünmeyen hükümet CIA'nın işi idi. 12 Eylül darbesi yapıldığında, bundan daha Türkiye basını bile habersizken, ABD basını darbeyi sabah saat 05'te manşetten "Bizim çocuklar bu işi başardı" diye veriyordu (<http://www.milliyet.com.tr/.../dunyadetay/04.06.2011/1398393/...>). '12 Eylül, ulusal solcu ve ulusal sağcıları işkence tezgahlarında, İsa'nın öcünü alırcasına çarmıhlardan çarmıhlara gererken, ümmetçi toplumu yaratacak olan Özal, ABD'de kampa alınmış ve Kemalizm'in tasfiyesi için 1976'da Kemal Derviş tarafından yazılan '24 Ocak Kararları'nın hayata geçirilmesi için eğitiliyordu (24 Ocak Kararları Kemalizm'in tasfiye kararlarıdır.).

Irak ile sınırimızda tampon bölge açılarak çekiç gücü yerleştirilecek, 'Güneydoğu sorunu' adı altında APO görevlendirilecek ve PKK güçlendirilecekti. Onların çocukları başarılı oldu, silahlarımız yenilendi, yeni açılan üslerimiz Ortadoğu'ya yönlendirildi ve böylece bir taşla iki kuş vuruldu. SSCB'nin yıkılması için kutsal cephe ile ittifak yapan radikal İslam, ikiz kulelerin havaya uçurulması ile yerini ılımlı İslama bıraktı. Nehri geçerken at değiştirmeye kalkışan Batı emperyalizmi, Bin Ladin'i Afganistan'da karşısına aldı. Bin Ladin şöyle diyordu; "Bizim gerçek düşmanımız SSCB değil, ABD imiş". Bir yandan Bin Ladin ile savaşan ABD, öte yandan sünnilerin önderliğinde "ılımlı İslam" adı altında ruhani lider Fethullah Gülen'i Ortadoğu'nun halifesi gibi lanse etmeye başladı. Bill Clinton, İstanbul Çırağan Sarayı'nda şöyle demişti; "Yahudilerin Haham'ı, Hristiyanların Papa'sı var ama Müslümanların bir ruhani lideri yoktur.". Özal'ın zamansız ölümü sonrası iktidara gelen Ecevit - Devlet Bahçeli hükümeti BOP'u suya düşürecekti. Özal hükümetinin devamı gerekiyordu. Görünmeyen hükümet devreye girdi, dönemin İstanbul Belediye Başkanı olan Recep Tayyip Erdoğan'ı hazırlamaya başladı. Arkasından '24 Ocak Kararları'nın sahibi olan Kemal Derviş'i göndererek Ecevit hükümetini devirdiler. AKP ile eş başkan Tayyip Erdoğan'ı iktidara taşıdılar ve suyu yoluna koyan görünmeyen hükümet 2003'de BOP girişimini başlattı. "Yeni dünya düzenini ben kuracağım, benim ile gelen payını alır" sloganı ile ortaya çıktı. Ardından "Saddam kimyasal silah ile dünyayı tehdit ediyor" gerekçesi ile 10 Mart 2003'de Saddam'ı vuracağını açıkladı. Böyle bir müdahaleyi ancak BM yapabiliirdi. Çünkü dünyanın düzenini sağlayan karakol BM'dir. Dünyayı böyle bir tehlikeye atan ülkenin sorununu, silahlı kanadı olan NATO gücünü göndererek çözer. 20 Mart 2003'e kadar ABD'ye 'bekle, ben sorunu çözerim' derken, ABD bu kararı tanımadı ve aynı tarihte Irak'ı işgal etti. Bu tarih yeni dünya düzeninin başlangıcı olacaktı. Bu işgal AB'yi ve BM'yi parçalarken, dünyada da yeni müttefikleri oluşturdu;

- a) ABD ve İngiltere'nin başını çektiği, Irak işgaline katılan grup
- b) Almanya ve Fransa'nın başını çektiği, Irak işgaline katılmayan grup
- c) ŞiÖ (Şangay İşbirliği örgütü)

Fas, Tunus, Cezayir ve Libya'dan sonra Irak işgali ile 'Arap Baharı' adım adım ilerlerken, diğer yandan Batıda Kuran'lar yakılıyor, Hz. Muhammed'in karikatürleri yapılarak alay ediliyor ve "Büyük Asya Projesi"nin patronları, arka arkaya şu açıklamaları yapıyordu.

- "Tek Dünya düzeni ister istemez kurulacaktır, tek sorun bu sonuca güzellikle mi, yoksa zorla mı ulaşılabilecektir" -James Paul Werburg- (bkz.<http://www.millicozum.com/mc/kasim-2004/deccalin-sovolyeleri>).

- "Tek bir dünya devleti oluşturduğumuzda modern dünya daha mükemmel ve daha istikrarlı olacaktır. Halkların kendilerini yönetme hakkı, artık dünya bankerleri ve entellektüelleri olan elit otoritesi altına girecektir." -David Rockefeller-"(bkz. <http://blog.milliyet.com.tr/gizli-orgutlerin-ortak-hede.../.../...>).

- “ABD’nin misyonu ulus devletleri gömmek, halklarını daha küçük birimlere bölerek yaşatmaktır. Gelecek Amerika’nın mıdır? Yeni dünya düzeni Amerika İmparatorluğu ve tüm insanların rakip olmadığı evrensel düzenin adıdır.” –R. Strausz Hupe-
(bkz.<http://huseyinguzel.blogcu.com/emperyalizmin-amaci.../13788667>).

Batı bu gelişmeleri yaşarken Tayyip, “bu bir medeniyetler buluşması, ben Ortadoğu’nun eş başkanıyım” diyerek, yüz yıllık dostlukları bir kenara itip, Suriye işgali için efendilerinin talimatını yerine getiriyordu. Fakat Suriye işgali başlamak üzere iken kurbağa gözünü açtı. Putin; “bu bir haçlı seferidir, biz Çin’i yanlış tanıdık” diyerek Karadeniz’de Çin, Kazakistan ve Rusya’dan oluşan üçlü tatbikatı başlattı. Bu tatbikat, üç guruba bölünmüş dünyaya, ayrı ayrı mesajlar veriyordu (<http://www.tarafsizhaber.com/.../dr-mehmet-hakan-saglam-batil...>). Bu, birinci gruba bir gövde gösterisi, ikinci gruba uyarı, grupların dışında kalan ve stratejik önem taşıyan ülkelere de “gözünüzü açın” mesajı idi. Söz konusu tatbikat ile Suriye işgalinin yolunu kapayan ŞİÖ, bedelini Rusya üzerinden Ukrayna ve Kırım ayaklanmaları ile ödüyordu. Bu saldırıları da ŞİÖ nezdinde bertaraf eden Putin, Batı emperyalizmini bunalımdan bunalıma sürüklemeye başladı. Bunalıma düşen emperyalizm, çareyi iç ayaklanma ve Sünni radikal İslam örgütlerini, Alevi Esad’ın üzerine kıskırtmakta buldu. İç ayaklanmanın temsilcisi olarak seçilen SUK “Suriye Ulusal Koalisyon”, eş başkan Tayyip tarafından İstanbul Maltepe’de, ÖSO ise Antakya’da kuruldu. Destekçileri; PYD, El-Nusra ve el altından PKK idi. Esad’a karşı bunlar yetersiz kalınca, 1500’e yakın radikal örgütleri Suriye üzerine göndermek için Ortadoğu’da topladılar. Toparlanan ruh hastalarının finansmanlarını Suudi Arabistan, Katar, Ürdün ve BAE üstlenirken, silahlarını da İsrail ve ABD tedarik ediyordu. Tarihte benzerine rastlanmayan iğrenç saldırılara rağmen Esad devrildi.

Dünyada yapılan 3.Devrimi (elektronik) de kaçırınca Batı emperyalizmi, pazarı Çin’e kaptırınca bölgesel kontrolü elinden kaçırmaya başladı. Boşluktan yararlanan PKK güç kazanmaya, 1500’e yakın ruh hastaları kontrolden çıkmaya başlarken, Esad direndikçe Tayyip kuduruyor, güvendiği efendilerinin elinden bir şey gelmeyeceğini ve piyon olarak kullanıldığını anlayınca, bölgedeki ruh hastası örgütlerden bir kısmını yanına alarak bir kısmına da el altından yardım ederek, “RABİA” işaretini yapıyordu. Bu şu anlama geliyordu; ‘Gülen ile birlik olarak beni kullandınız, ya ben ya Gülen’ kozunu masaya sürerek, Süleyman Şah rolüne soyunmak... Yıllar önce planlanan ve bunun için Gülen okullarına ve Zaman Gazetesine para akıtılarak ‘ılımlı islam’ yatırımı yapan ABD, Tayyip’in blöf ile bunları çöpe atamazdı. Bu nedenle 17 – 25 Aralık operasyonu düzenlendi ve ABD Gülen’i tercih etti. 10 yıllık ortaklık bir günde yok oldu. Efendiler ve işbirlikçiler birbirine düştü. Böylece bölgede radikal örgütler, (PKK’dan sonra Tayyip de kontrolden çıkınca) ABD ve İngiltere kısmen geriye çekilmeye başladı.

Karşılıklı restleşme (blöf) yeniden başladı. Tayyip ŞİÖ’nün ve Almanya’nın kapılarını çalarken, ABD de İran’ın kapısını çalmaya, Mısır’da iktidardan indirdiği Sisi’yi yeniden iktidara getirmeye, yani alevi cemaat ile görüşmelere başladı. İkisinin de kapılar suratına kapanınca; Tayyip, Barzani ve PKK ile ilişkileri sıklaştırdı. ABD ise radikal grupların bağımsız örgütlenmeleri için, yıllardır hapisanelerde yetiştirdiği Bağdadi’ye yol verdi. Bunu bir fırsatmış gibi gören Bağdadi, ruh hastalarından oluşan örgütlerin büyük bir bölümünü İŞİD altında toparlayarak halifelikliğini ilan etti.

Bu bir emperyalist yönlendirme idi ama Bağdadi bundan habersizdi. Emperyalizm böylece bir taş ile üç kuş vuracaktı.

- 1.Kontrolden çıkmış olan PKK ve uzantısı PYD, AKP ve İŞİD’i tekrar kontrol altına almak.
- 2.Müslümanları Müslümanlara kırdırmak.
- 3.BOP’u hayata geçirirken devre dışı bıraktığı BM’yi yeniden toparlayarak yeni müttefikler oluşturmak ve devreye sokmak.

Tüm bunların hayata geçmesi için önce Ortadoğu’da eş başkan Tayyip’in, Katar hariç tüm destekçilerini devre dışı bıraktı. AKP’yi bölgede yalnızlaştırdı. Arkasından İŞİD’in bölgede sınır tanımaz, insanlık dışı kelle kesme eylemlerine seyirci kalarak KOBANI’ye gelmesini sağladı.

Kobani'ye geldiğinde PKK ve PYD'nin gücü kırılmaya başlayınca, dünyayı ayağa kaldırarak 'İŞİD benim sorunum değil, BM'nin sorumluluğundadır' demeye başladı ve BM'yi yeniden topladı. Yeni müttefikleri 40 ülke ile oluşturdu. Putin ile ters düştü, Putin'e yaptırım kararı çıkartırken, AKP'ye de "yabancı asker yetiştirmek" için teskereyi çıkarttırdı. 40 ülkeden oluşan yeni bir haçlı seferi başlatarak İŞİD'in üstüne seferber etti. Amaç İŞİD'i kontrol altına almaktı. Ama iş işten geçmiş, cehennemin kapıları ardına kadar açılmıştı. Çünkü Tevrat'a göre iki nehir arası ve iki nehrin birleştiği havza "vaad edilmiş topraklar" idi. İŞİD'e göre ise aynı bölge, "kıyametin gerçekleşeceği yer" idi.

İŞİD'e göre, 80 ülkeden ordular gelecek, Müslüman ordusu ile Halep ve Azra arasındaki Mercidabık ve Hatay Amik Ovası arasında bir yerde karşılaşacaktı. Yine Bağdadi, hadis yorumunda "bu karşılaşmada İslam ordusunun üçte biri kaçacak, üçte biri şehit düşecek ve geri kalanlar gövur ordularını yendikten sonra, İslam orduları İstanbul'a gelerek buradan dünyaya yayılacak, sonunda Şam'a yürüyecek, Emevi Camisi'nde mehdinin gelişini bekleyecek. Bize karşı kurulan 80 ülkenin katılacağı koalisyon bunun kanıtıdır" diyor ve devam ediyordu; "Fırat kutsal bir nehirdir. Kıyametin yaklaştığı dönemde nehir suları çekilecek ya da havza değişecek ve bunun sonucu olarak, altınlar ortaya çıkacak. Bu altın için insanlar birbirlerini boğazlayacak, 100 kişiden 99'u ölecek, kalacak olan bir kişi 'Halife Bağdadi' olacak, o da mehdinin gelişini bildirecek. İŞİD'e göre bu yerler Fırat'ın doğduğu Anadolu toprakları ile Suriye'nin Cerap, Ayn-el Arap (Kobani) ve Rakka kasabasını da içine alıyor. Bu nedenle İŞİD'in büyümesinin önüne geçilemiyor, hem AKP hükümeti hem de ABD ve işbirlikçileri ile istediği gibi oynuyor. Hatırlarsak, Osmanlı'nın parçalanması için hazırlanan Sykes-Picot antlaşmasına göre buraya bir "Kürdistan" kurulacaktı (16 Mayıs 1916).

Eşi benzeri görülmemiş bir yıkımdan sonra kanlı baharın ağzı kan kokan emperyalistleri ve işbirlikçiler ganimet bölüşümü için birbirlerine düştüler ve birbirlerini suçlamaya başladılar. Böylece hem emperyalistler, hem de işbirlikçiler arasında ayrılıklara uzanacak çatlaklar oluştu. Bu çelişkilerin çözülmesi için önce restleşme ve gövde gösterileri başladı. AKP Zaman Gazetesi operasyonunu gerçekleştirdi. Suriye'ye muhalif örgütlerin komutanlarını (100 kadar) Gaziantep'te bir araya getirerek, "Devrim Komuta Konseyi" adı altında güçlerin birleştirilmesini istedi. ABD ise önce Ortadoğu'da (Katar hariç) AKP'yi destekleyen tüm ülkeleri AKP'den uzaklaştırdı. İŞİD'e tüm destekleri Türkiye üzerinden AKP'nin yaptığını açıklamaya ve açıklattırmaya başladı.

Böylece bir anda Doğu – Batı arasındaki çelişki, yerini, emperyalizm ile işbirlikçileri arasındaki çelişkiye bıraktı. Bu da doğu temsilcilerinden biri olan Putin'in Ankara'ya gelmesine yol açtı. Çünkü Erdoğan ABD'yi, 'Suriye'ye girerim' diye tehdit ediyordu. Bu da üçüncü dünya savaşının başlaması demekti. Bu yüzden Putin, Papa ve Biden aynı günlerde Ankara'da idiler. Papa ve Biden son uyarılarını yaptıktan sonra, Tayyip'in tek dostu kalan Tamim, Ankara'ya geldi. Ankara'ya ABD'nin son mesajını getiren Tamim, "Erdoğan, kusura bakma ama bu saatten sonra ben de yokum" diyerek Ankara'dan ayrıldı.

Dünyada ve özellikle de Ortadoğu'da, kimin elinin kimin cebinde olduğunun belli olmadığı bir sürecin içerisindeyiz. Bu kaostan en karlı çıkan şu anda İŞİD. Nedeni ise, hem Batı emperyalizminin hem de eş başkanlık döneminde AKP'nin tüm pisliklerini o biliyor.

Daha önce BMGK toplantısı ile 60'a yakın İŞİD karşıtı koalisyon güçleri başarılı olamayınca, yeni koalisyon ve Orta Doğu'ya daha önce götüremediği AB ülkelerini götürmek ve Tayyip ile yeniden uzlaşma yolunu açmak için Fransa'da eylem gerçekleştirildi.

22 Ocak'ta Londra'da ev sahipliğini ABD Dışişleri Bakanı Kerry ve İngiltere mevkidaşı Philip Hammond'un yaptığı ve aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 24 ülkeden oluşan İŞİD karşıtı koalisyon bunun meyveleridir.

Sonuç:

Doğada olduğu gibi toplumlarda da hiçbir şey kendiliğinden oluşmaz..

2003'te "Ben yeni dünya düzeni kuracağım, benim ile gelen payını alır" diyen ABD, AB ülkelerinin bir kısmını peşine takarak ve AKP (Tayyip)'yi de eş başkan yaparak Ortadoğu işgalini başlattı. İngiltere ve

İsrail önderliğinde BM'yi de hiçe sayan ABD, Körfez ülkelerinin hain, kral ve emirlerini de bu plana dahil etti. Ve bu işgalin başladığının işaretini ise Papa II. Jean Paul, St. Petersburg Kilisesi'nde yaptığı konuşma ile ilan etti.

Bu işgalin amacı ne idi? İşte kendi söylemleri...

“Tek dünya düzeni ister istemez kurulacak. Tek sorun, bu sonuca güzellikle mi yoksa zorla mı ulaşacağımızdır” James Paul Werburg.

“Tek dünya devleti oluşturduğumuzda, modern dünya daha istikrarlı olacaktır. Halkların kendisini yönetme hakkı, dünya bankerleri ve entellektüelleri olan elit otoritesi altına girecektir” David Rockefeller

ABD'nin misyonu ulus devletlerini gömmek, halkları daha küçük birimlere bölerek yaşatmaktır” R. Hype

İşgalin başlamasından sonra Irak, Libya, Yemen ve Suriye devlet otoritesini kaybederken; halk vatanlarından, evlerinden yoksun bırakılmış, yaşama tutunma mücadelesi vermiştir. Ve çoluk çocuk okyanusların-denizlerin ortasında boğularak, cesetleri kıyılara vurduktan sonra Suriye'de 27 Şubat süreci gündeme gelmiştir. Peki bu sürece nasıl gelindi?

2011 ve 2012'de yaşanan süreci hatırlarsak, ABD ve müttefikleri Ağustos 2011'de yumuşak devrim yapmak istedi. Kasım 2011'de ise Yemen'de devrim niteliğinde bir devrim yapmak istedi. Olmayınca vekalet savaşçılarını sahaya sürdü. Ancak 2013'te kontrolü elinden kaçırın ABD ve müttefikleri, tren raydan çıkınca, kendi içerisinde parçalanarak, vekalet savaşçılarını 2014'te bölgesel bir tehdit haline dönüştürdüler. Suriye'de belirleyici niteliklerini kaybettiler. (Geniş bilgi için bkz. www.bcp.org ulusal manifesto).

Rusya ve İran'ın 2015'ten itibaren sahaya inmesi ABD ve müttefiklerini, belirleyici rolünü paylaşmaya zorunlu bıraktı. Ekim - Kasım toplantılarında alınan kararlar,

- 1) Suriye'nin ulusal birliği ve toprak bütünlüğü korunacak.
- 2) Suriye'nin geleceğine Suriye Halkı karar verecek.

Suriye'nin geleceğini Suriye halkının belirleyeceğini kabullenmek açık bir yenilginin somut kanıtıdır. Bu yenilgiyi kabullenmeyen Batı emperyalizminin sözcüsü ABD, (B) planından söz etmeye başladı.

John Kerry, “Eğer adım atmazsak, işler daha kötüye gidebilir. Rusya da bu ihtimali umarım değerlendiriyordur” diyerek şöyle devam ediyor.

“Geçiş süreci gerçekten ciddi değil mi?.. Bir ya da iki ay içerisinde göreceğiz.. Başer Esad'ın gerçek bir geçiş sürecini oluşturması konusunda gerçek kararlar alması gerekecek. Eğer bu olmazsa muhakkak ki değerlendirilen (B) planı seçenekleri bulunacaktır” açıklamasında verilen mesaj;

- 1) Suriye'nin bölünmesi ve çözüm sürecinin mutlak başarılı olması gerekiyor.
- 2) (B) planı istediğimiz bir şey değil ama Rusya'nın da katılacağı plan ortaya konulursa biz bu planda üstümüze düşeni yaparız.
- 3) Türkiye mutlaka Suriye savaşına katılmalıdır.

Dünkü ABD ve müttefiklerinin, bugün her birinin diğerini terör örgütü ilan ettiği bölgede, barıştan söz etmek ahmaklıktan başka bir şey değildir. Ve John Kerry'nin getirdiği (B) planı da Türkiye'ye yapılan tehditten başka bir şey değildir, içerisinde bir (C) planını gizlemektedir.

(C) PLANI

Ultra Sykes Picot (Büyük Haçlı Seferleri)

MI5 ve MI6 (İngiltere), MOSSAD (İsrail), CIA (Amerika) gizli örgütleri tarafından papa ve haham başkanlığında ultra bir Sykes Picot örgütlenmesi tamamlanmak üzere...

Hatırlarsak, bu anlaşmaya göre Batı emperyalistleri batıdan, Rus çarı doğudan Osmanlı'ya saldırarak, Osmanlı'nın toprakları paylaşılacaktı. Güneydoğu'da bir Kürdistan ve Ermenistan olmak üzere iki devlet kurulacaktı. Paylaşım haritası çizilince, Ürdün ve Suudi Arabistan Osmanlı'ya karşı ayaklandırılmıştı. Ancak, Lenin planı deşifre edince oyun bozulmuştu. Şimdi Lenin yok ama kısmen de olsa Putin ve yolda kazık attıkları Tayyip (sultanlık) belası var. Tayyip'in işi kolay. Hemen hemen tüm dünya tarafından tecrit edildi, yalnızlaştırıldı. Daha da yalnızlaştırılacak ve halkın gözünden düşmesi sağlanacak.

Peki Putin ne olacak? Ya ikna edilecek ya da bir şekilde devre dışı bırakılacak. Sorun büyük olunca devreye de büyük patron girdi ve Patrik Kirill'den randevu talep etti. Buluşmadan önce Papa Francis, twitter hesabından da şu mesajı yayınladı. "Bugün lütuf günüdür. Patirk Krill ile görüşmek Tanrı'nın hediyesidir. Bizim için dua edin." Ortadoks ve Katolik kiliseleri 1054 yılında ayrılmışlardı ve bu o tarihten beri yapılan ilk görüşme.

Buluşma yeri olarak Küba'yı seçmeleri de başlı başına ayrı ve düşünülmeli gereken bir konu. Küba'da buluşan Papa Francis ve Patrik Krill, buluşma sonrasında "Hristiyanların maruz kaldığı eziyetleri görüştük ve iki kilise arasında bir deklarasyon imzaladık" açıklamasını yaptı.

Öte yandan ise tarihsel yenilgilerinin intikamını aynı tarihte almasını seven İngiltere, IŞİD ile mücadele adına bir ordu kurmak için Libya'ya birlikler yerleştiriyor ve silahlar gönderiyor.

Peki "Büyük Kürdistan Devleti kurulmasının zamanı geldi" diyen İsrail ne yapıyor? Bu noktada İsrail'e iki soru sormak gerekiyor.

1) Kurmaya çalıştığınız 'Büyük Kürdistan Devleti' içinde Türk-Arap-Ermeni ve Farslı insanlar olmayacak mı?

2) Hani tek dünya devletini ister istemez kuracaksınız ya... Amerika'nın görevi de ulus devletleri bölmektir ya... Peki, tek bir dünya devleti oluşturduğunuzda, "modern dünyayı artık dünya bankerleri ve entellektüelleri olan elit otorite yönetecek" diyen siz değil misiniz? Yani bir yandan Kürt ulusuna devlet kurduracak, sonra da ulus devletler parçalanacak diyeceksiniz. Ayrıca İran yetkililerinin Esad'a 'PYD'ye dokunmayın, onlar sadece bir araç' demesi de ayrı bir konu. Kurduğunuz PKK / PYD ile Güneydoğu'da Kürt halkını PKK ile bütünleştirme denemeleriniz de, Kürt halkının PKK'yı nasıl dışladığını gözler önüne seriyor. (Ne Kürt ne de Türk halkları bu oyunu yutmayacak ve sizlere ikinci bir ders verecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın)

Yani İsrail ne yapıyor? Tel Aviv ile Abu Dabi arasındaki "Gizli jet rotası" ortaya çıkınca eteklerindeki taşları dökmeye başladılar. İşte kendi söylemleri:

1) Binyamin Netanyahu: "İran'ın Suriye üzerinden Lübnan'daki Hizbullah'a, gelişmiş silahlar göndermesine seyirci kalamaz, razı olamayız"

2) 'Münih Güvenlik Görüşmeleri'nde konuşan İsrail Savunma Bakanı Moşe Yaalon:

"Arap ülkelerinin İran'ın nükleer silah sahibi olmasını oturup beklemeye niyeti olmadığına ve nükleer silah sahibi olmaya hazırlandıklarına dair göstergeler var" (İran tehdidine karşı Suudi Arabistan'a İslam ordusu kurduran ve yardım eden de yine kendisidir.)

3) Moşe Yaalon: "Bana sorarlarsa ve İran ile IŞİD arasında tercih yapmam istenirse IŞİD'i seçerim."

4) Moşe Yaalon: "Onlar (Körfez ülkeleri) İsrail'in hünerini gösterebileceğine inanıyorlar"

5) İsrail Dışışleri Bakanlığı Genel Direktörü Dore Gold: “İsrail'in dünyada yalnız olduğunu söyleyenler neden söz ettiklerini bilmiyorlar. Arap ülkelerinin çoğu ile temas halindeyiz. Bu temasların başarısını da yaptığımız gizliliğe borçluyuz.” (Dore Gold, daha önce de Suudi Kral Danışmanı Enver Macid el-Ekşi ile Amerikan Dışışleri Konseyi'nde görüşmüştü.)

Yine Dore Gold, Suudi Arabistan ile İsrail'in başta İran'dan gelmek üzere ortak tehditlerle karşı karşıya olduğunu belirtti. El-Ekşi'nin kendisine sunduğu 7 maddelik bir planda; Türkiye, İran, Irak ve Suriye topraklarında “Büyük Kürdistan Devleti” olduğunu söylüyordu.

Körfez ülkeleri İran nükleer silah anlaşmasından zaferle çıktığında, neden seslerini çıkarmadılar ve ABD'yi desteklediler? Çünkü İsrail onların da çıkarlarını ABD nezdinde savunuyordu.

Siyonizm ve emperyalizmin farklı cephelerde olduğunu söyleyenler, kendilerini kandırmaktadırlar.

Bölgede kendilerine ruhani bir İslam önderi çıkaramayan Batı emperyalizmi 'barış süreci' adı altında zaman kazanarak (C) planı yani (Ultra Sykes Picot) ile kendisini dünya savaşına hazırlamaktadır.

Bu durumda yapmamız gereken tek bir şey var. Çözüm, Ortadoğu ve tüm dünyada gelişen savaşların din, milliyetçilik ve mezhep savaşları olmadığını; bu savaşların bir sistem savaşı olduğunu halka anlatmak, yeni bir Kemalist cephe oluşturmak ve Kemalist iktidarı geri almaktır.

KEMALİST CEPHE

Ön Türklerle Türk Devrim sürecinde Osmanlı seçkinleri ve aydınları hep batıya öykünmüşler, Paris ve Londra'ya gitmişlerdir. Genç Türk kavramı, aynı dönemde Avrupa'da yönetime karşı olan muhalif yapılara benzer olarak kullanılmıştır. (Genç Almanlar, Genç İtalyanlar, Genç Polonyalılar gibi)... Ayrıca bu akım, siyasi olduğu kadar edebi bir akımdır da. Dönemin Genç Türkleri'nin oluşturduğu kuşağın ortak paydası Osmanlıcılıktır. (Buna 'Vatan' kavramını ilk kez söylemlerinde kullanan Namık Kemal de dahil)...

Çanakkale Savaşı, dönemin Haçlı saldırısıdır. Türk milletinin örsle çekiç arasında su verilerek oluşma dönemidir. Tarihsel gelişim sürecinde 19 yüz yılda oluşan millet kavramının tanımı, ırk ve din temelinde bir birlik değildir.

“Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir”. Bu, yalnız Türkiye için değil, tüm doğuda yıkılan imparatorluklardan sonra ortaya çıkan ulus devletleri için de geçerlidir. Ayrıca devrimci bir karakter taşır. Ancak 1929 bunalımından çıkan batı emperyalizmi, bunu ırkçılığa dönüştürmüştür. Yalnız Çin, devrimi bizden ithal ettiği için eksiği görmüş ve halk kelimesini ekleyerek ÇİN HALK CUMHURİYETİ olmuştur.

19.yüzyılda Tanzimat aydınları ile başlayan batı hayranlığı, 20 ve 21.yüzyılda da devam etti ne yazık ki... Kimileri Wilson İlkeleri, kimileri de İngiliz cemiyetleri ile kurtuluş peşindedirler. Wilson'a 'sen asrın peygamberisin' diyerek mektup yazarlar da bizim aydınlarımızdır.

Tüm bu yaşananları süzerek, Türk Devrim sürecini doğru okuyup doğru stratejiyi inşa eden isim ise Mustafa Kemal Atatürk'tür. Osmanlı paşaları kurtuluşu batıda yani İngiliz ve ABD himayesinde ararken, O milletine gitmiştir. Atatürk Doğu'ya ne yaptıysa milleti ile yapmıştır. Dönemin emperyalistlerinden medet ummak gibi ne bir ifadesi ne de duruşu olmamıştır.

Bu süreci bize hatırlatan son dönemde yaşadıklarımızdır. İşte birkaç örnek:

- 1) AKP'nin kurucu ortağı, ılımlı İslam'ın Türkiye uzantısı F tipi yapıdan medet umanlar
- 2) "Hele bir AKP'den kurtulalım da sonra işimize bakarız" diyenler
- 3) Atatürkçü olduğunu söyleyen, milli bayramlarda ve 10 Kasımlarda meydanlara çıkarak "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" diye bağırınlar.

Söylem ile eylem örtüşmeyince, karar eyleme bakarak veriliyor. Duruşun, yorumda gereken turnusol kağıdı budur. Kim kiminle ne zaman için beraberdir? O ittifakın faydası kimedir? İki hamle sonrasını düşünemeyenlerin, dünya satrancındaki sonu çoban matıdır.

ABD kendi çıkarlarına dokunmadıktan sonra; hareketin tabelasına, rengine ve kokusuna bakmaz. Putin, "sıra Türkiye'ye gelebilir" derken hiç de iyi şeylerden bahsetmemişti. Türkiye yangın yerine dönüp, yıkılıp, harap olduktan sonra konuşacaklardır sözümüz...

Neden mi?

Çünkü çağdaş yönetici, yangın çıktıktan sonra itfaiyeye haber veren değil, yangının çıkmaması için önlem alandır.

SİYASİ MÜCADELENİN OLMAZSA OLMAZI ÖRGÜTTÜR.

Bireyler dünya görüşlerini ifade ederek, siyasi tercihlerini belli etseler de, bir örgüt çatısı altında görev ve sorumluluk almadan mücadelelerini kuvvetten fiile dönüştüremezler. Bu kapsamda farklı düşünenler olsa da, yukarıdaki ifademiz, siyaset gerçeğinin turnusol kağıdıdır. Siyaset-örgüt ilişkisi ise çift akıntılı bir sudur. Onat Kutlar, bir şiirinde "Yağmur yukarı doğru akmaz yeniden" demiştir. Siyaset-örgüt ilişkisi, yağmuru yukarı doğru yeniden yağdırmanın yolu, yordamıdır. Yani yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya çift akıntılı bir devinimdir.

Öyleyse temel strateji; emperyalizme karşı birleşik halk cephesinin kurularak, siyasi mücadelenin inşa edilmesidir. Bunun için de yapılacak ilk şey; içinde bulunduğumuz durumu tespit edip, baş düşman ve baş çelişkiyi belirlemektir. Yukarıda yaptığımız durum tespitine istinaden: çağımızın ilk düşmanı emperyalizm olduğuna göre; baş çelişme emperyalizm ile ulus devletleri arasındadır. Baş düşman ise Emperyalizm ve onun işbirlikçileridir.

Neden ulus devletleri parçalamak istiyorlar?

Çünkü Kemalizm ulus devletler ile ortaya çıkmış ve kurduğu sistem ile emperyalizmi yenilgiye uğratmıştır. Kemalizm, dünyanın birçok ülkesinde hayata geçmiş, emperyalizmin yaşam alanını daraltmıştır.

Günümüz koşullarında, somut şartların somut tahlili sonucu olması gereken ittifakın ortak paydası "tam bağımsızlık" ilkesidir.

Kemalist devrimin milli ve demokratik olmak üzere iki ayağı vardır. Demokratik ayak feodal düzenin tasfiyesidir. İsmet İnönü ve Celal Bayar milli ayakta yer almış, demokratik devrimde parti içinde saklanmış karşı devrimcilerdir. Mustafa Kemal ile savaşa katılması, cumhurbaşkanlığı, başbakanlık, bakanlık yapması burada belirleyici değildir. Paşa'nın birçok arkadaşı -kimi sağlığında, kimi ölümünden sonra- karşı devrim sağlarında yer almışlardır. Ne yazık ki karşı devrimin kendisine seçtiği isim ise "demokrat" olmuştur.

1938-1946 baskıcı muhalefetleri sonucu "halk meclisi" ortadan kaldırılarak, 1950'de seçim sandığı ortaya konulmuştur. Dönemin solcuları da Demokrat Parti'yi destekleyerek "tek parti" sistemine karşı çıkmışlardır.

AKP'nin "ileri demokrasi" söylemine "yetmez ama evet" diyenler, 1950'de Demokrat Parti'yi destekleyenlerin torunlarıdır. Tıpkı AB'den demokrasi geleceğini savunanlar gibi "ne şeriat ne darbe" diyerek Atlantik ötesi tertipler ile Türk ordusunun esir alınmasına suskun kalanlar, hatta 'oh oldu', darbeci bunlar' diyenler gibi...

Gelelim Kemalist yapıları inşa edecek olan 'tam bağımsızlık' ortak paydasıyla mücadelenin lokomotifi durumundaki sosyal yapılara... ittifak etmesi gereken sosyal yapılara... (işçi, kamu yani memur sendikaları, köylü, esnaf, milli burjuvazi esas olmak üzere gençlik ordu ve aydınlar)

GENÇLİK VE AYDINLAR

Gençlik, tüm iktidar sürecinde tepkimeyi hızlandıran katalizör etkidir. Aydınlar ise sürecin müttefiki olan sosyal yapıları, nokta atışları ile bilinçlendirmede benzer bir işleve sahiptir. Genç ve aydınlar tek başına sosyo-ekonomik bir yapı değildir. Ancak mücadelenin olmazsa olmazlarıdır.

Bugün bu gençlik ve aydınlar ne durumda?

Aydınların yön duyguları 1980 darbesi sonrasında YÖK ile yok edilmiştir. Bir kısım aydın YÖK'e karşı çıkmışlarsa da çoğunluk "Kuzuların Sessizliği"ni oynamayı yeğlemişlerdir. Bugün yaşananların yolunu üniversitelerimiz kendisi döşemiştir. Her ilde en az bir üniversite, neredeyse her mahallede bir fakülte, her ilçede bir yüksek okul açan anlayış; gençlerimizi ABD ve AB'nin cici çocuklarına dönüştürmüştür.

1946 sonrası değişim ve dönüşüm nerelerde ve nasıl oldu?

ORDU

Hangi devrim vardır ki ordu katılmamış olsun. Bu süreçte ordunun nerede olduğu belirleyici bir etkidir. Eğer ordu devrimden yana ise tarihin çarkları ileri doğru dönmüştür. Burada şu gerçeği hatırlamalıyız ki, Türk ordusu Sevr Antlaşması gereği terhis edilmeye başlanmıştır. Ordumuzun yeniden kurulması Mustafa Kemal Atatürk tarafından gerçekleştirilmiştir.

Ordu mu meclis mi?

Nisan 1920 Meclis'in kuruluş çalışmaları, Kemal Paşa'nın istediği gibi gitmemektedir. Yunus Nadi Bey, moral vermek için şunları söylemiştir: Paşam mühim olan ordudur, neden rahatsız oluyorsunuz? "Hayır" der Paşa: Mühim olan meclistir. Meclis olmaksızın, milletin iradesi tecelli etmeksizin ordu falan kuramazsınız. Orduyu kurmak büyük servetlerle gerçekleşir ve bu ancak milletin rızası ile olur. O dönemki meclis de tam bir birleşik cephe'dir.

ABD Büyükelçisi'nin Washington'a gönderdiği Wikileaks, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki generallerin 3'e ayrıldığını ifade etmiştir.

- 1) ABD ile ilişkileri iyi götürmek isteyenler
- 2) ABD ve AB ile ilişkilere şüpheli bakan milliyetçiler
- 3) İran ve Rusya ile ilişkilerini geliştirmek isteyenler yani Avrasyacılar

ABD Büyükelçisi şu yorumu yapmıştır. "Avrasyacı generaller ile milliyetçi generaller, ABD çıkarlarına ters düşer".

SENDİKALAR

Tam Bağımsız Türkiye'nin mücadelesindeki diğer sosyal güç sendikalarımızdır. Sendikalar, özellikle 12 Eylül sonrası, başlarına ABD ve AB çuvalı geçirilerek sosyal güç olmaktan neredeyse çıkarılacak hale getirilmiştir.

KÖYLÜLER

Bankalar tarafından finanse edilen köylülerin kooperatifleri; birlik, TMO vb. gayri resmî olarak ellerinden alınmış, ekinini ekemez hale getirilmiş, köylüler birilerinden medet bekler olmuşlardır. Ekinlerini ekseler bile dağ ve şehir eşkiyelerine yetiştiremez durumdadırlar.

ESNAF

Esnaf, AVM'lerin hışmına uğratarak, borç bataklığında çırpındıkça batmaktadır.

SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI (STK'LAR)

Parti ve derneklere yapılan değişim ve dönüşüm hamleleri ile 1980 sonrası özenle örülmüş dantel entel çuvallardır.

MİLLİ BURJUVAZİ

Milli burjuvazi, çok uluslu emperyalist şirketler ile işbirlikçi şirketler arasında sıkıştırılmış pestil durumundadırlar.

İTTİFAKIN DİĞER AYAĞI

Kurtuluş Savaşı'nın görünen ve görünmeyen etkenlerinden biri de Sovyetler Birliği ile yapılan ittifaktır. Mustafa Kemal Paşa (emperyalizme karşı ortak çıkarları gereği) SSCB ile ittifakın önem ve değerlerini en geniş açı ile anlamış bir liderdir. Hem SSCB hem de Paşa, şunu çok iyi biliyorlardı ki Türkiye düşerse SSCB de düşerdi.

Bazı yorumcular, hatta Atatürkçü olduğunu iddia edenler bu ittifakı “o günün şartlarının zorunluluğu” diyerek gündelik ve politik olarak değerlendirmekteler. Bu yorum, Kemal Paşa'nın ittifak anlayışını küçümsemek ve kendi ittifak anlayışlarının algısını ortaya koymaktan başka bir şey değildir. Çünkü ittifakın kaynağı,

- a) Tarihsel zorunluluk
- b) Ortak düşmanlar
- c) Genel ortak tehditler
- d) Genel çıkar birliktelikleri

Mustafa Kemal Paşa geçmişteki Osmanlı-Rus savaşlarına çakılıp kalsaydı, bu ittifak inşa edilebilir miydi?

Öteye gitmeye gerek yok, Suriye gerçeği gözlerimizin önünde... Komşumuz Suriye, vekalet savaşçıları ve dışarıdan destekli bir tertiple bölünmek istenmektedir. BOP'un Arap yaftalı Uygulamasında iki ittifak cephesi oluşmuştur. Bir taraf İran- Rusya- Çin önderliğindeki SIO, diğer tarafta ise 19 ülkenin sınırlarını yeniden çizmek isteyen emperyalistler ve onların işbirlikçileri...

1928'de açılışı yapılan Taksim Cumhuriyet Anıtı'na bakınız, Kurtuluş Savaşı ittifakının tam da kendisidir. Bir tarafta halk ve asker, diğer tarafta ise Atatürk-Fevzi Çakmak- İnönü, hemen arkasında da SSCB generali Kliment Yefremoviç, Vorosilov ile Mihail Vasilyeviç Furunze bulunmaktadır. Bu anıt, Kurtuluş Savaşı'nın özetidir. (Taksim ayaklanmasındaki hedefin orada bir AVM yapılması değil, anıtın ortadan kaldırılması olduğunu söylemiştik).

Dünyada ve ülkemizdeki gelişmelerin özeti bu. Bu gelişmeler de gösteriyor ki, dünyanın en tehlikeli ve pimi çekilmiş bomba gibi ne zaman patlayacağı belli olmayan tek ülkesi Türkiye. Peki; durum böyle iken, 'akıl tutulması' içerisinde olan halkımız, içinde bulunduğu koşullardan nasıl kurtulacak? '1920

yıllarında boynumuza boyunduruk vuramadınız, gelin şimdi vurun' mu diyecek? Yoksa silkinip ayağa mı kalkacak?

Amacımız tarihin seyir defterinde gezinmek değil; ülkemiz ve dünyada gelişen ve değişen dengeleri doğru bir şekilde halka anlatmak ve içinde bulunduğumuz çıkmazdan çıkabilmek için çözüm yolları ortaya koymaktır. Üstelik bu doğrular, her gün sansasyon ve kanlı eylemler ile gizlenmeye çalışılıyorken...

Bugün Tam Bağımsız Türkiye ortak paydasında bir ittifak, somut şartların somut sonucudur. Andy-AR'ın araştırmalarında toplumun yüzde 60.4'ü "yeni bir oluşum, önderlik" diyor. Bunu "Herkes bizim partiye gelsin" diye yorumlamak; 1980'de cumhurbaşkanlığı seçimlerinde meclis tur üstüne tur atarak dönerken, Kenan Evren "o bana verildi" diye yorumlayan dönemin siyasetçilerini hatırlatmaktadır.

Sürecin Türkiye'ye dayattığı "Benim partim, benim derneğim" demek değildir.

Hayat ve devrim "Tam Bağımsız Türkiye" diyen her siyasi yapıyı birleştirecek Kemalist Birleşik Cephe'yi önümüze koymuştur.

Mustafa Kemal; 'Bu Türkiye' nin ihtiyaçlarından doğmuş, Türkiye'ye has bir sistemdir' diyerek kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni gençliğe emanet ederken şunları söylüyordu: 'Bu sistemi koruyamazsanız, yüz kat daha güçlenerek gelecek ve elinizden alınacaktır'.

Peki düşman ne diyor; 'Bize karşı çıkan devletleri komşuları ile birbirine düşürecek durumda olmalıyız. Ancak, eğer karşı çıkan devlet ve komşuları birlik olarak bize karşı çıkarlarsa, o zaman dünya savaşı çıkaracak güçte olmalıyız. –Siyonist Protokol/7-

(<http://www.google.com.tr/url...>)

İşte gün o gündür. Ordularımız dağıtılmış, kalelerimiz cebir ve hile ile ele geçirilmiş, iktidara sahip olanlar gaflet, delalet ve ihanet içindedirler.

Bu nedenle; biz MAVİ GÜNEŞ'in çocukları, "Bağımsız Cumhuriyet Partisi" çatısı altında; "YA BİR YOL BULUNUR, YA DA BİR YOL AÇILIR" sloganıyla Atatürk'ün izini sürerek, bağımsızlık için yola çıktık.

Tarih kırılıyor, kırılan tarihi halk yeniden yazacak.
Kemalizm bilinmeden hiçbir sorun çözülmez!..

Saflar net!..

Ya İHANET ya da CUMHURİYET!..

Bağımsız Cumhuriyet Partisi Genel Sekreterliği